

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

30 אוקטובר 2020

לפני:

כבוד השופט דורי ספיבק, סגן הנשיאה

נציגת ציבור עובדים גב' שושנה סוזן סמק

התובעת: פלונית

ע"י ב"כ עו"ד אשר אביטן

הנתבעת: אינטל אלקטרוניקה בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד שלומית גוטרמן כספי ועו"ד שלומי בן רפאל

פסק דין

(נוסח מותר לפרסום, לפי החלטה מיום 30.10.20)

1. התובעת הועסקה בנתבעת במשך כ-12 שנים. בתביעתה שבפנינו, היא טוענת כי פוטרה שלא כדין על רקע הריון ומצב משפחתי, וזאת בניגוד להוראות חוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988 וחוק עבודת נשים, תשי"ד-1954. לטענתה, היא זכאית, בין היתר, לפיצוי בגין הפרת החוקים דלעיל, להחזר כספים שונים שנוכו ממשכורתה שלא כדין, ולפיצוי על עוגמת נפש שנגרמה לה מצד הנתבעת.

רקע עובדתי

2. התובעת החלה את עבודתה בנתבעת בשנת 1997, בתפקיד סטודנטית במחלקת הביטחון של מפעל הנתבעת שבקרית-גת. בשנת 1999 קודמה ומונתה למנהלת מחלקת הביטחון של המפעל, כשתחת אחריותה היו כשלושים עובדים.

3. בחודש יולי 2005 החלה התובעת לשמש בתפקיד בתחום אבטחת המידע בארגון IT בנתבעת. בתפקידה זה הוטלה עליה אחריות לרציפות הפעילות במרכזי המידע באתרי הנתבעת ברחבי העולם. המדובר היה בתפקיד גלובלי, שבו היתה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 התובעת כפופה במישרין למנהלים שהיו ממוקמים מחוץ לישראל, בארצות-הברית
2 ובסינגפור. בד בבד, ועל מנת שתהיה לתובעת (ולעובדים אחרים מסוגה) "כתובת"
3 של מנהל בישראל, נקבע כי התובעת כפופה בנוסף גם למנהל מקומי (כפיפות
4 "מטריציאית", כהגדרתה בנתבעת, ראו עדות אסייג, עמ' 64 ש' 18 ואילך).

5 4. החל משנת 2006 ועד אפריל 2009 היה המנהל המקומי של התובעת מר
6 מישל אסייג (שתפקידו הוגדר כמנהל ארגון ITAM- Israel IT and Automation), ועם
7 סיום תפקידו החליף אותו מר עזר ישראלי.

8 5. בסוף שנת 2008, התגלעה בין הנתבעת לתובעת מחלוקת בנוגע להחזרי
9 הוצאות שמרטפות שאותן ביקשה התובעת לקבל. בעקבות זאת, החלה הנתבעת
10 בחקירה סמויה בעניין אי סדרים בבקשות להחזרי הוצאות שהגישה התובעת לאורך
11 השנים, בקשה שהפכה לגילוי בעקבות פניה שנעשתה לתובעת ביום 10.3.09.
12 החקירה הפנימית בוצעה על ידי פלוני, שהינו חוקר פנים במחלקת הביטחון.
13 בתצהירו של פלוני, פורט הרקע לבדיקה. לפי פלוני, לקראת סוף שנת 2008, הגישה
14 התובעת בקשה להחזר הוצאות שמרטפות רטרואקטיבית, וזאת בגין תקופות שבהן
15 שהתה בארץ. זאת, על אף שעל פי נוהלי הנתבעת, עובדים זכאים להשתתפות
16 בהוצאות שמרטפות רק כשהם נדרשים להיעדר מבתיים לרגל נסיעות עסקיות.
17 מנהלה הסינגפורי של התובעת, מר צ'אנג טסאן, סירב לאשר לה בקשה זאת באופן
18 חריג, והורה לה לפנות בשאלתא בעניין למרכז המידע, על מנת להבין האם מדובר
19 בהחזר במסגרת נהלי החברה המקומיים. תשובת מרכז המידע היתה, כי התובעת
20 אינה זכאית להחזר מסוג זה, אלא אם שהתה בנסיעה עסקית. בעקבות תכתובת
21 שהוחלפה בעניין, התעוררו חשדות בדבר אי סדרים נרחבים באופן דיווח החזרי
22 ההוצאות מצד התובעת, ופלוני התבקש לבדוק זאת.

23 פלוני, כך על פי תצהירו, ביצע בדיקה מקיפה, שכללה קבלת מידע רב
24 מהתובעת, פניה אל מנהליה של התובעת, צ'אנג טסאן, וקודמו הארלן וולד, כדי
25 לקבל את גרסתם ביחס לטענות התובעת. בין היתר, ערך פלוני ביום 7.4.09 שיחת
26 בירור ארוכה ומפורטת, שבה נטלה חלק גם גב' נורית לויין מכוח אדם (פרוטוקול

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 השיחה ת/20 לתצהיר התובעת), שיחה שגם לאחריה המשיך פלוני בתהליך הבירור,
2 לרבות בפניות לתובעת וקבלת תשובות ממנה.

3 6. בחודש מאי 2009 ילדה התובעת במזל טוב, ויצאה לחופשת לידה.

4 7. ביום 28.7.09, בסמוך לסיומה של הבדיקה, פנה אל הנתבעת עו"ד חן שטיין
5 בשם התובעת (ת/33 לתצהיר התובעת). במכתב זה טען ב"כ התובעת כי נמסר
6 לתובעת על ידי מנהלה המקומי, מר עזר ישראלי, כי העסקתה הסתיימה והיא
7 מפוטרת, וזאת לאחר שורה ארוכה של נסיונות לטפול עליה האשמות שווא. במכתב
8 טען בא כוח התובעת, בין היתר, כי לאורך שנים שולם למרשתו שכר בחסר, כי היא
9 הופלתה בשכרה בגלל היותה אישה, כי הממונה המקומי עליה נהג להשפילה, לפגוע
10 בפרטיותה, לדבר אליה באופן גס אלים עד כדי הטרדה מינית, וכן לדרוש ממנה
11 לעבוד גם בשמירת הריון. התובעת הוסיפה כי יש בנתבעת תרבות של הטרדות
12 מיניות, והיא אף התלוננה על כך אך לא קיבלה כל מענה. במכתב הכחיש ב"כ
13 התובעת מכל וכל, בשם מרשתו, את הטענות כנגדה בעניין החזרי הוצאות. המכתב
14 הסתיים בדרישה מהנתבעת להפסיק באופן מידי לפגוע בשמה הטוב של התובעת,
15 לשלוח מכתב התנצלות, לשלם לה פיצויי פיטורים ופיצוי בגין הפגיעות הנוספות,
16 ובציון כי ככל שלא ייענו בקשותיה, בכוונתה לפנות בעניין לערכאות, לרבות
17 בתביעה לפי חוק איסור לשון הרע.

18 8. ביום 9.8.09 השיבה ב"כ הנתבעת לב"כ התובעת. במכתב זה נטען כי כל
19 השתלשלות האירועים כפי שתוארה במכתב ב"כ התובעת אינה נכונה באופן מוחלט.
20 במכתב הוסבר, כי בעקבות בדיקה שנערכה, התגלו אי סדרים באופן דיווח ההוצאות
21 על ידי התובעת. לאחר שפנו אליה לצורך תיאום פגישה בענין, היא מסרה שהיא
22 בשמירת הריון, ורק לאחר נסיונות תיאום רבים, התקיימה פגישה בין התובעת
23 לבודקים, במסגרתה נמסרו לה החשדות והתבקשה תגובתה. התובעת מסרה תגובה
24 רק לחלק מן הטענות, ולמרות שהבטיחה כי תעביר לחוקרים נתונים נוספים, היא
25 לא עשתה כן, ואף לא השיבה לפניות נוספות בענין. עוד צוין כי לקראת השלמת
26 הבדיקה, ומאחר שהתובעת היתה בשלבים מתקדמים של הריון, הוחלט להמתין עם
27 נקיטת אמצעים ניהוליים עד לאחר תום חופשת הלידה, וכך נמסר לתובעת בעל-פה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

ובכתב. הנתבעת הודתה כי בפגישה שנערכה בין התובעת למנהלה מר ישראלי, פגישה שנערכה ביום 30.6.09 לבקשתה של התובעת, מסר לה ישראלי כי לאור ממצאי החקירה וחומרתם, שוקלת הנתבעת לסיים את עבודת התובעת, אך הוא הסביר כי כל הטענות בעניין יועלו במסגרת מכתב זימון לשימוע, תוך שתינתן לתובעת הזדמנות מלאה להגיב לטענות בטרם תינתן החלטה. לאור כל האמור, הכחישה הנתבעת מכל וכל את הטענה כי התובעת פוטרה באותה השיחה, וכן הכחישה את כל שאר הטענות שהועלו במכתב, ובכלל זה את טענות התובעת כי החקירה התנהלה בחוסר דיסקרטיות.

9. ביום 19.8.09 חזר ופנה ב"כ התובעת לב"כ הנתבעת, והדגיש, בין היתר, כי בניגוד לטענות הנתבעת, באותה שיחה שהתקיימה עם ישראלי הבהיר לה האחרון באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי היא מפוטרת ו"כי כל טענה שיכול ותעלה על ידה ב'שימוע' תיפול על אוזניים ערלות שכן פיטוריה הם בבחינת מעשה מוגמר". לפיכך, הבהיר עו"ד שטיין שאין בכוונת מרשתו להתייצב ל"שימוע כביכול", שיהיה בגדר מס שפתיים. עו"ד שטיין חזר והדגיש כי התובעת פוטרה בשל הריונה, תוך שהוטחו בה האשמות חסרות בסיס לחלוטין, כולן לאחר שהתובעת הודיעה על הריונה. בנסיבות אלה, דרשה התובעת תשלום מלוא זכויותיה, וכן פיצוי על הפרות דיני העבודה השונים. המכתב הסתיים בהצעת פשרה, לפיה לסילוק מלא של כל הטענות, תשלם הנתבעת לתובעת סך של 150,000 ₪.

10. ביום 25.8.09 שבה ופנתה ב"כ הנתבעת לב"כ הנתבעת, במכתב שאליו צורף זימון לשימוע. במכתב הובהר כי הנתבעת מכחישה שנאמר לתובעת שהיא מפוטרת, והודגש שוב כי היא מוזמנת לשימוע, והיא מתבקשת לשקול בשנית את סירובה להתייצב אליו.

11. בין הצדדים תואם מועד שלישי לשימוע, ליום 7.9.20, אך כחצי שעה בלבד לפני מועד הישיבה המתוכנן, הודיעה התובעת על כך שאין בכוונתה להתייצב. לאור זאת, נמסר לה ביום 15.9.20 מכתב פיטורים, שנוסח כך (מפאת חשיבות הדברים, יובא המכתב להלן בנוסח כמעט מלא... הח"מ):

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 "הריני להודיעך, כי החלטתי לסיים את עבודתך בחברה, וזאת
2 מן הנימוקים שלהלן:

3
4 1. ביום 20.8.09 זומנת לישיבת שימוע שנקבעה ליום 30.8.09,
5 וזאת עקב חשדות שעלו בדבר אופן דיווח אודות הוצאות
6 וקבלת החזרים במהלך השנים האחרונות, והכל כפי שפורט
7 בזימון לשימוע ובדוח הבדיקה שצורף לו כנספח.

8
9 2. במכתב של באי כוחך, זמן קצר לפני ישיבת השימוע
10 המתוכננת, נמסר לנו, כי אין בכוונתך להתייצב לישיבה זאת,
11 מטעמים שונים.

12
13 3. לפני משורת הדין נקבעה ישיבה נוספת ליום 7.9.09.
14 יתירה מכך, מאחר שהעלית טענות בדבר מידת
15 האובייקטיביות של מר עזר ישראלי, אשר אמור היה להשתתף
16 בשימוע, וזאת בהסתמך על הקלטה כביכול שביצעת, ואשר
17 תוכנה לא הוצג בפנינו, ועל אף שאין בידינו להסכים
18 לטענותיך אלה, החלטנו ללכת לקראתך וקיים את השימוע
19 בפני בלבד, ללא מר ישראלי.

20
21 4. למרות האמור הודעת, שוב מחצית השעה בלבד לפני מועד
22 הישיבה המתוכנן, כי אין בכוונתך להגיע לישיבת השימוע.

23
24 5. צר לי על כי כך בחרת לנהוג, תוך ויתור על זכותך להשמיע
25 בפני את כל טענותיך בעניינים בגינם זומנת לשימוע.

26
27 6. מכל מקום, משלא הגעת לישיבת השימוע ולאחר שהתרענו
28 בפנייך, כי אם לא תעשי כן תתקבל החלטה על סמך המידע
29 המצוי בפני, קיבלתי את החלטתי זאת, לאחר ששקלתי בכובד
30 ראש את מכלול השיקולים והעובדות. במסגרת זאת אף
31 התייחסתי לטענותיך כפי שהועלו במסגרת הבדיקה שנערכה,
32 וכן במכתבי באי כוחך.

33
34 7. מן העובדות כפי שנגלו לעיני עולה תמונה בעייתית ביותר,
35 לפיה קיבלת החזרי הוצאות בגובה של כ- 100,000 ₪, על פני
36 תקופה בת כשנתיים וחצי, וזאת מבלי שהצגת קבלות כלשהן
37 בעבור הוצאות אלה.

38
39 8. יתירה מכך, וכפי שאתייחס להלן באופן פרטני לסוגי
40 ההוצאות השונים, מצטיירת בפני תמונה של קבלת החזרי
41 הוצאות באופן שיטתי ובסכומים גבוהים, בניגוד מוחלט
42 לנהלים המחייבים באינטל.

43
44 9. אציין כבר כעת, כי בקבלת החלטתי ייחסתי חשיבות מיוחדת
45 לעבודתך בחברה בארגון הבטחון, בו ניתן דגש מיוחד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

להקפדה על נהלים, אמינות ואתיקה, ובאופן ספציפי לתפקידך בחברה – כאחראית על אבטחת המידע בחברה, תפקיד בעל רגישות גבוהה, המקנה לך גישה לכל מאגרי המידע של החברה, ואשר משכך מחייב אותך ברמה גבוהה ומיוחדת של אמינות, הגינות ויושר אישי.

10. עוד אציין, כי כידוע לך בחברה אינטל קיימת תרבות ארגונית, המושתתת על מתן אמון בעבודה ובדיווחיו, ואשר מחייבת את עובדיה בסטנדרטים גבוהים של אמינות ומהימנות.

11. העדר חשבוניות

11.1 ממצאי הבדיקה שנערכה עלה, כי 15 מתוך 36 הדוחות שהגשת לצורך קבלת החזרי הוצאות, הוגשו באופן חסר, מבלי שצורפו אליהם כל החשבונות כנדרש.

11.2 כן נמצא, כי לגבי חלק מן הדוחות, על אף שבדוח עצמו כפי שהוזן על ידך למערכת ציינת, כי כל החשבונות נמצאות, הרי שבפועל נמצאו הצהרות שלך בדבר אובדן קבלות.

11.3 בחקירתך ציינת, כי החשבונות אבדו לך. הנני מתקשה לקבל טענה זאת לנוכח היקף החשבונות החסרות – 98,678 ₪ - סכום שהינו חריג ביותר ובלתי מקובל.

למען ההשוואה, מבירור שנערך עם המרכז האדמיניסטרטיבי עולה, כי היקף הדוחות האבודים עומד על 4% בלבד מכלל הבקשות המוגשות על ידי עובדים.

11.4 הדברים אף אינם תואמים את הודעתך במייל מיום 25.4.07 למחלקת ES, על פיהם להבא תשלחי צילום של הקבלות ותשמרי אותן למקרה של יגיעו.

והנה התברר, כי לאחר מודע זה ולמרות התחייבותך זאת, הגשת 8 הצהרות נפרדות על אובדן קבלות, בגין הוצאות שמסתכמות בסך כולל של 59,672 ₪, סכום גבוה ביותר לכל הדעות.

11.5 כמו כן, הן בבדיקה שנערכה והן לקראת השימוע, התבקשת להמציא קבלות או אישורים על הוצאת הסכומים. בשיחה זו אמרת שתספקי את הקבילות במידה שתידרשי. אולם, למרות דרישה זו, לא העברת את הקבלות. בעובדה שלא המצאת את החומר המבוקש הנני מבינה, כי זה אינו נמצא בידייך, למרות התחייבותך האמורה.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

11.6 יתירה מכך – הזימון לשימוע מפרט הוצאות בעייתיות המסתכמות בכ- 80,000 ₪. במכתב של באת כוחך מיום 31.8.09 התייחסת רק לכרבע מסכום זה. העובדה שלא מצאתי כל הסבר לחלק הארי של הסכום (למעט הכחשה כללית) הנה בעייתית בפני עצמה.

11.7 מסקנתי מן האמור לעיל הינה, כי חוסר הסבירות הבולט בהיקף החשבוניות החסרות, המסתכם בסכום גבוה ביותר של כ- 100,000 ₪, מלמד על אי תקינות ועל קבלת כספים מהחברה שלא כדין.

מסקנתי זאת מבוססת גם על האמור להלן.

12. החזרי הוצאות דלק

12.1 בהתאם לנוהל החזר הוצאות, החל על כלל עובדי החברה, מחזירה אינטל הוצאות דלק הקשורות בביצוע התפקיד, רק למי שמחזיק ברכב החברה, או למי שברשותו רכב ליסינג. וזאת באחד משני מקרים בלבד – דלקן לא תקין או קבלת רכב חליפי שבו אין דלקן.

12.2 בנוהל החזר הוצאות נכתב במפורש כדלקמן:

"בכל מקרה אין החזר דלק לרכב פרטי, גם אם הנסיעה בוצעה לצרכים עסקיים".

12.3 למרות האמור לעיל נמצא, כי בתקופת הבדיקה, מספטמבר '05 ועד למועד בו קיבלת לרשותך רכב חברה, דרשת וקיבלת החזרי הוצאות בגין דלק בהיקף כולל של 38,410 ₪, וזאת בניגוד לקבוע בנוהל.

12.4 במהלך הבדיקה ציינת, כי קיבלת לכך אישור ממנהל הקודם, הרלן וולד.

12.5 ואולם מבירור עם המנהל עולה, כי לא זכור לו אישור כאמור, במאמר מוסגר אציין, כי זאת בשונה מן האישור שנתן בעניין החזרי תשלומי שמטרפות, לגביהם אתיחס בהמשך.

12.6 יתירה מכך – במהלך הבדיקה ציינת, וכך עולה גם מן העובדות שבפנינו, כי את מרבית תפקידך ביצעת מביתך.

היקף החזרי ההוצאות אינו עומד ביחס ישר לעובדה זאת, אלא משקף נסיעות ארוכות ביותר ברחבי הארץ, בעוד שבפועל, כאמור, עבדת מביתך. כך שגם אילו אושר לך החזר הוצאות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 דלק לרכב פרטי, דבר הנוגד מפורשות את נהלי ההוצאות, גם
2 אז דרישת הוצאות אלה אינה סבירה.

3
4 12.7 חוסר הסבירות הקיבוצי מתבטא גם בעבודה, כי בגין
5 חודש אחד – מאי '06, הגשת בקשה לשבעה (!) החזר הוצאות
6 דלק, בקשה שאינה סבירה כשלעצמה, ודאי שלא לגבי מי
7 שמבצע את תפקידו מביתו.
8

9 12.8 עוד אציין, כי במקרה של נסיעות במסגרת העבודה,
10 קיימת אפשרות לקחת רכב ממאגר רכבי החברה לצורך ביצוע
11 הנסיעה.
12

13 13. הוצאות דלק בזמן נסיעה עסקית
14

15 13.1 לגבי הממצאים המלמדים, כי דרשת וקיבלת החזר עבור
16 הוצאות דלק בארץ בגין תקופות בהן שהית בחו"ל לרגל
17 נסיעות עסקיות, התייחסת בסעיף 9 למכתבה של באת כוחך
18 מיום 31.8.09.
19

20 13.2 בשונה מן המצוין שם, הרי שלא מדובר בתדלוק "רכב
21 החברה", מן הטעם שבמועדים המצוינים בזימון לשימוע טרם
22 קיבלת לידייך רכב כאמור, וכל הממצאים מתייחסים לתדלוק
23 של רכבים פרטיים.
24

25 13.3 גם ההסבר המתייחס לקושי "לשייך" חשבונית דלק
26 לפגישה בארץ הינו בעייתי, מאחר שגם לשיטתך – המועדים
27 שצינת הינם המועד בו תדלקת את הרכב בארץ, בעוד
28 שבמועדים אלה בדיוק שהית בחו"ל לרגל נסיעה עסקית,
29 ומשכך מובן, כי לא יכולת לתדלק רכבים בארץ באותם
30 מועדים.
31

32 13.4 בעובדה, כי כל החשבוניות המתייחסות להוצאות שלעיל
33 חסרות אף הן, וכי המדובר בתקופות בהן שהית בחו"ל, יש
34 כדי להביאני למסקנה, כי חייבת את אינטל בסכומי כסף ללא
35 הצדקה כלשהי וכי דרשת החזרים עבור פעולות תדלוק שככל
36 הנראה ביצע מישו אחר.
37

38 14. כפל הוצאות
39

40 14.1 נושא נוסף שנזר בזימון לשימוע הינו בקשה להחזר
41 הוצאות דלק בגובה 276 ₪ הוגשה על ידך פעמיים, בשני
42 דוחות נפרדים... ובהתאם גם קיבלת תשלום כפול בגין אותה
43 הוצאות, אשר לה לא היית זכאית מלכתחילה בהתאם לנוהל,
44 וכמפורט לעיל.
45

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

14.2 במהלך הבדיקה ציינת, כי יתכן שהמדובר בטעות.

14.3 אולם בעיניי, יש בכך כדי ללמד על השיטה בה נקטת לחייב את אינטל בסכומים בלתי נכונים, וכמו כן כדי להפריך את טענתך בדבר אובדן חשבוניות. שכן, לו צירפת את החשבונית כפי שטענת שעשית לדוח הראשון ששלחת וכפי שהיה עלייך לעשות, לא היית יכולה מבחינה טכנית לדרוש את התשלום בדיוק בדוח השני שמילאת.

14.4 כך גם לגבי הדרישה שהגשת להחזר הוצאות דלק שהוצאו באותו היום, ה- 20.12.07, האחת על סך 329 ₪, והשניה על סך 252,45 ₪. בהסתמך על האמור בסעיף 9 למכתב דלעיל של באת כוחך, על פיו מילאת בדוח את המועד בו תדלקת את הרכב, הרי שממצאים אלה מעידים באופן חותך על כך שמדובר בדרישה כוזבת.

מכל מקום, לא קיבלתי כל הסבר אחר, אשר יהיה בו כדי להפריך מסקנה מתחייבת זאת.

15. שמרטפות

15.1 כפי שצוין בזימון לשימוע, החזר הוצאות בגין שמרטפות ניתן רק במצב אחד – והוא בעת נסיעה עסקית לחו"ל. בשום מקרה אין ולא קיים תשלום של החזר הוצאות שמרטפות בעת שהותה של העובדת בארץ ובמהלך הרגיל של עבודתה.

15.2 לנוכח האמור, כל אישור שקיבלת היה בגדר חריג בלבד לנוהל.

15.3 במסגרת הבדיקה וכן במכתבי באת כוחך טענת, כי קיבלת אישור לקבלת סכומים אלה ממנהלך הקודם, מר הרלן וולד, וכי גם מנהלך האחרון אישר לך תשלומים אלה.

15.4 מבדיקה שנערכה מסר מנהלך הקודם, כי אכן אישר לך תשלומים אלה, לאחר שטענת, כי אינך יכולה להשתתף בפגישות הנערכות בשעות לא שגרתיות לנוכח הצורך בטיפול בילדייך.

יחד עם זאת הוא ציין, כי לא היה מודע לכך, כי המדובר בחריגה מן הנוהל החל בארץ.

15.5 מאחר שכאמור לעיל המדובר בתשלום חרי, הרי שהשימוש בו אמור היה להתבצע במשורה ובאופן מצומצם בלבד, ובכל מקרה אין להופכו לכלל.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

15.6 תחת זאת, הסכומים שחייבת בגין הוצאות שמרטפות בסך כולל של 18,575 ₪, על פני תקופה בת שלוש שנים, הינם סכומים גבוהים ביותר, אשר אינם יכולים, בשום אופן, לשקף חריג לנוהל קיים.

15.7 גם מנהלת האחרון, מר צ'אנג, הפסיק את אישור הוצאה זאת, לאחר שסבר, כי המדובר בהוצאה מופרזת, וביקש כי העניין ייבדק, כאשר בעקבות בדיקה זאת התגלו יתרת הממצאים שבדוח הבדיקה.

על כן, לא נכון האמור בסעיף 7 למכתבה של באת כוחך מיום 31.8.09 כאילו המנהל האחרון בדק את הנוהל והגיע למסקנה כי הינך זכאית לתשלומים אלה. לא ברור על מה נסמכת טענה זאת, אשר אינה מתיישבת עם העובדות המפורטות בסעיף זה לעיל, ואף לא עם תוכן השיחה שהתקיימה עם המנהל, ואשר תרשומת לשה הועבר לעיונך במצורף לזימון לשימוע.

15.8 אבהיר בהקשר זה את שידוע לך – באינטל עובדות אמהות רבות, אשר אף הן נדרשות לעיתים לעבודה בשעות חריגות, לנוכח אופייה של החברה כחברה גלובלית, ואשר אף הם נדרשות לעזרה בטיפול בילדיהן, אך לא מקבלות החזר כאמור, מן הטעם כי לא קיימת זכאות כאמור בחברה.

גם טענתך כאילו עובדות נוספות מקבלות החזרים כאמור שלא בנסיעות עסקיות נמצאה כבלתי נכונה, למעט מקרה אחד נקודתי, שאינו דומה כלל לעניינך.

15.9 התרשמותי היא, כי ניצלת לרעה את היותך עובדת גלובלית, אשר כפופה למנהלים זרים ולא למנהלים מקומיים, על מנת לקבל לעצמך זכויות שאינן ניתנות לאף אחת מעובדות החברה.

דעתי היא, כי היה עלייך, כמי שידועת כי לא קיים נוהל המקנה זכאות כאמור, להפנות את תשומת ליבם של מנהליים לעובדה זאת, ומכל מקום לעשות שימוש זהיר ומצמצם באישור החריג שניתן לך.

15.10 הדברים מתחזקים לנוכח תפקידך הרגיל, כפי שצינתי לעיל, אשר מחייבך במידה מיוחדת של רגישות ומהימנות.

15.11 כמו כן לא נמצאו קבלות כלשהן בגין הוצאות השמרטפות שנרגמו לך לטענתך, כמתחייב מנוהל החזר ההוצאות.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 אין בידי לקבל את הטענה שבסעיף 7 למכתבה של באת כוחך,
2 כאילו המדובר בדרישה "הזויה". בהחלט ניתן, וכך גם נעשה
3 בפועל, לקבל אישור חתום מנותנת השירות בדבר היקף
4 השירותים שניתנו והסכומים שהתקבלו.
5

6 15.12 לסיכום נושא זה, הנני מקבלת כי ניתן לך אישור לקבלת
7 החזרי תשלום בגין שמרטפות.
8

9 יחד עם זאת אני סבורה, כי התנהגותך לא היתה כמצופה
10 מעובד חברת אינטל, על אחת כמה וכמה ממי שאוחזת
11 בתפקיד כה רגיש, וכי השימוש שעשית באישור שניתן לך היה
12 בלתי סביר לחלוטין.
13

14 16. ארוחות

15
16 16.1 כפי שצויין בזימון לשימוע התגלה, כי חייבת את אינטל
17 בהחזרים עבור ארוחות, מקום לא היית זכאית לכך בהתאם
18 לנהלים, וזאת בסך כולל של 854 ₪.
19

20 16.2 לעניין זה התייחסה באת כוחך בסעיף 10 למכתבך, שם
21 נטען, כי אין המדובר בהוצאות אישיות, אלא בפגישות
22 עסקיות עם אורחים.
23

24 16.3 ואולם, כפי שידוע לך, קיימת דרך ברורה לדיוח אודות
25 ארוחות עסקיות, כאשר במקרה זה נדרש פירוט שמות
26 האורחים וההצדקה להוצאה, בעוד שהמדובר בדיווח שהוגש
27 כהוצאה פרטית.
28

29 16.4 יתירה מכך, סכומי החיובים בעבור ארוחות בחיפה – 50 ₪
30 נח כל אחת, אינם מעידים על כי המדובר במספר סועדים.
31 אזכיר בהקשר זה, כי באינטל חיפה ניתנות ארוחות הבוקר
32 בחינם לעובדי אינטל.
33

34 16.5 על כן, לא מצאתי הסבר מניח את הדעת לחיובים אלה,
35 אשר אף הם מנוגדים לנהלים המחייבים.
36

37 17. חריגה מתקרת הוצאות

38
39 17.1 לא קיבלתי הסבר כלשהו לגבי ההוצאות לגביהם חרגת
40 מן התקרה המותרת, המסתכמות בסך כולל ומצטבר של
41 \$1,200.
42

43 17.2 יחד עם זאת, אני מוכנה להניח, כי אלה אושר לך כחריג
44 על ידי מנהלייך.
45

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

18. השתלמויות

18.1 כמפורט בזימון לשימוע, בהתאם לנוהל השתלמויות מקצועיות מחוץ לחברה, על עובד המבקש אישור להשתלמות כאמור, לקבל את אישורו של מנהלו, ולמלא טופס אלקטרוני מפורט, המועבר לאישור בעל הרשאת החתימה המתאימה.

במקרה של השתלמויות שערכך עולה על \$2,000, הטופס מועבר לאישור מחלקת כספים.

18.2 נמצא, כי לא הגשת בקשה בנוהל הנדרש לגבי כל אחד מן הקורסים הבאים:

18.2.1 קורס פיתוח אישי... במועדים שלא צוינו שנמשכו, לפי הצהרתך, הינו חמישה חודשים, ועלותו \$4,650 נה.

18.2.2 הסמכה ל-CISSP... בעלות של \$15,766 נה. בשל אי הגשת בקשה מתאימה גם לא התקבל אישור של מחלקת הכספים לנוכח עלות הקורס (מעל \$2,000) ועל פי הנדרש בנוהל...

18.3 מאחר שבעבר הגשת בקשות בנוהל הקבוע לגבי שני קורסים אחרים, כמפורט בזימון לשימוע, אזי מובן כי אין המדובר בחוסר הכרת הנהלים. ממילא לא מצאתי נסיון שלך להסביר עניין זה.

18.4 יתירה מכך, באשר לשני הקורסים האמורים הגשת הצהרה בדבר אובדן קבלות. ראוי להזכיר, כי המדובר בסכומים גבוהים, כאשר אחד הקורסים אף מצריך אישור מיוחד של מחלקת הכספים בשל עלותו הגבוהה במיוחד. למרות זאת ועד למועד חתימת החלטתי זאת, לא המצאת אישורים בדבר ביצוע התשלום, על אף שהיה באפשרותך לפנות לנותני השירות במאמץ קל ולבקש העתקי הקבלות.

18.5 באופן ספציפי אציין, כי אינטל מספקת קורסי פיתוח אישי במסגרת העבודה, ועל כן ספק אם קורס כאמור היה מאושר לך מלכתחילה.

19. החזר הוצאות בשבת

19.1 כן לא נמצא בפניי הסבר הגיוני להחזר בגובה של 200 ₪ בעבור הוצאות חניה וארוחה ביום 30.9.06, שהיה יום שבת.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

19.2 עניין זה מהווה בעיניי אינדיקציה של ממש לבעייתיות שבאופן דרישת החזרי ההוצאות על ידך.

20. לנוכח כל האמור לעיל מצאתי, כי הפרת את נהלי אינטל במספר מקרים, כאשר דרשת וקיבלת לידיך סכומים גבוהים ביותר שלא הגיעו לך מלכתחילה.

מצאתי חוסר אמינות של ממש בדיווחיך, המתבטא הן בחוסר המסיבי בחשבונות המעידות על ביצוע ההוצאות; הן בסכומים הגבוהים; ומובן שגם בחיובה של אינטל בהחזרי הוצאות שלא הגיעו לך על פי הנהלים.

התנהגותך עולה כדי הפרת אמון של ממש, ואינה עולה בקנה אחד עם הדרישות המתחייבות מעובד של אינטל ועם קוד ההתנהגות החל, ולכך מתווסף סירובך המתמשך לשתף פעולה הן עם הבדיקה והן במסגרת הליך השימוע.

21. לנוכח האמור החלטתי היא, כי עבודתך באינטל תסיים.

22. מאחר שביום 26.8.09 הסתיימה חופשת הלידה, החלטתי זאת תיכנס לתוקף ביום 26.10.09.

23. מאחר שסירבת לשוב לעבודתך, למרות שקראנו לך לעשות כן, ועמדת על כך, באמצעות באת כוחך, כי למעשה פוטרת כבר קודם להחלטתי זאת, הרינו להודיעך כי אנו מוותרים על עבודתך בתקופה שעד למועד סיום יחסי העבודה כאמור לעיל.

בהתאם, ולנוכח מסקנותיי דלעיל, הוריתי על ניתוק ממערכות המחשב של אינטל וזאת באופן מיידי...

(בברכה – נירית כהן)."

12. בתחילת שנת 2011, למעלה משנה לאחר כניסתם לתוקף של פיטוריה (ביום 26.10.09), פנתה התובעת אל הממונה על עבודת נשים בטענה כי פיטוריה נעשו בניגוד לחוק עבודת נשים. תלונתה נדחתה, ובהמשך לכל זאת הגישה התובעת את התביעה הראשונה, זו שפתחה את ההתדיינות בתיק שלפנינו.

מהלך ההתדיינות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

13. ביום 22.1.12 הגישה התובעת תביעה כספית בסך 871,340 ₪ כנגד הנתבעת (תיק ס"ע 28903-01-12, להלן: ההליך הראשון). רכיבי התביעה כללו החזר כספים שנוכו שלא כדין, הפרשי פדיון חופשה, פיצוי בגין פיטורים בתקופה האסורה בניגוד לחוק עבודת נשים, פיצוי בגין הפליה אסורה בניגוד לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, הפרשי שכר, פיצוי בגין אי עריכת שימוע כדין, פיצוי בגין עוגמת נפש, והחזר הוצאות.
14. דיון מוקדם התקיים ביום 15.5.12, ודיוני ההוכחות התקיימו ביום 5.5.13 וביום 19.5.13 (כל הדיונים התקיימו בפני מותב שכלל את אב בית-הדין החתום מטה). בדיון הראשון נחקרה התובעת, וכן נחקר עד מטעמה, מר דניאל הרפז, שתמלל שיחות שהקליטה התובעת. בדיון השני העידו עדי הנתבעת פלוני ששימש כחוקר פנים מטעם הנתבעת, וביצע את החקירה בעניינה של התובע; מר מישל אסייג, ומר עזר ישראלי, מנהליה מקומיים של התובעת, וכן גב' גליה אלינסקי, שניהלה בין היתר את תחום החזר ההוצאות באינטל ישראל. בתום דיון זה ניתנה החלטה לפיה חקירתה של העדה האחרונה, גב' נירית כהן, מנהלת משאבי האנוש של אינטל ישראל, תתקיים ביום 16.6.13.
15. ביום 28.5.13 מסרה ב"כ התובעת לבית-הדין את ההודעה הבאה: "התובעת מבקשת מבית הדין הנכבד למחוק התביעה ללא צו להוצאות ולבטל הדיון הקבוע ליום 16.6.13. הח"מ עדכנה את ב"כ הנתבע, אשר נתנה הסכמתה". לאור הודעה זו, ניתן ביום 4.6.13 פסק דין לפיו נמחקה התביעה ללא צו להוצאות, ובכך בא לסיומו ההליך הראשון.
16. ביום 29.6.16, קרוב לשבע שנים לאחר פיטוריה, ולמעלה משלוש שנים לאחר שניתן פסק הדין שבו נמחק בהסכמה ההליך הראשון, הגישה התובעת תביעה חדשה לבית-הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע (סע"ש 63811-06-16, להלן: ההליך השני). המדובר בתביעה זהה בעיקרה לזו שהוגשה בהליך הראשון, שכומתה לסך 871,351 ₪ (דהיינו, 11 ₪ בלבד יותר מהתביעה בהליך הראשון). התשתית העובדתית, עילות התביעה כמו גם הסעדים המבוקשים היו זהים בעיקרם בשני ההליכים. עם זאת, ההליך החדש כלל לראשונה עילת תביעה שעניינה הטרדה מינית.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 הסעד שהתבקש בגין כך היה אותם 11 ש, שהם ההפרש שבין הסעד הכספי
2 שהתבקש בהליך השני, לזה שהתבקש בראשון.

3 17. ביום 31.10.16 החליטה כב' השופטת אורלי טלע, הנשיאה דאז של בית-
4 הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע, על העברת המשך הדיון בהליך השני לבית-דין
5 זה. זאת, לאור מקום ביצוע העבודה בעיר פתח-תקוה, לאור הליך קודם שהתנהל
6 בין הצדדים בבית-דין זה, ובהסכמת הצדדים.

7 18. בשלב זה הנתבעת נדרשה להגיש כתב הגנה, אף שהגישה בקשה לסילוק על
8 הסף של ההליך השני. הנתבעת לא השלימה עם החלטה זו, ופנתה בבקשת רשות
9 ערעור לבית-הדין הארצי (בר"ע 16-11-29290). במהלך דיון שהתקיים ביום 5.1.17
10 בפני כב' השופט (כתוארו אז) אילן איטח, הגיעו הצדדים להסכמה דיונית לפיה
11 הנתבעת לא תידרש להגיש כתב הגנה, קודם שתוכרע בקשתה לסילוק התביעה על
12 הסף.

13 19. ביום 28.5.17 התקיים דיון מוקדם ראשון בהליך השני, בפני כב' השופטת
14 חופית גרשון-יזרעאלי. בדיון הוחלט כי "בשלב זה יתנהל הדיון בדלתיים סגורות"
15 לאור טענות התובעת בדבר הטרדה מינית, תוך שמירה על זכות הצדדים להגיש כל
16 בקשה בהקשר זה. כמו כן, בהתאם להמלצת בית-הדין ובהסכמת התובעת, נמחקו
17 מכתב התביעה בהליך האישי שלושה עובדי הנתבעת שנתבעו אישית (מר אלכס
18 קורנהאוזר, מר עזר ישראלי ופלוני).

19 אשר לבקשה לסילוק על הסף – ב"כ הנתבעת עמדה על כך שתינתן החלטה
20 בבקשה לסילוק התביעה על הסף בשל ההליך הקודם. ביום 4.6.17 נדחתה הבקשה,
21 תוך שצויין כי ההליך הראשון הסתיים במחיקה, ועל כן נדחו טענות הנתבעת לפיהם
22 יש לראות את הסכמת למחיקת ההליך הראשון כהסכם, שביטולו דורש הגשת תביעה
23 נפרדת לביטול פסק הדין.

24 20. הנתבעת לא השלימה גם עם החלטה זו, ופנתה בבקשה רשות ערעור נוספת
25 לבית-הדין הארצי (בר"ע 17-06-43468). במהלך דיון שהתקיים בפני מותב בית-
26 הדין הארצי, ובהתאם להמלצת בית-הדין לה הסכימו הצדדים, ניתן פסק דין לפיו

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 יפוצל הדיון במובן זה שיתקיים דיון כולל שמיעת עדויות בבקשה לסילוק על הסף.
2 בהתאם, ביום 19.11.18 התקיים דיון שבו נגבו עדויות בבקשה לסילוק על הסף,
3 וביום 3.2.19 נדחתה פעם נוספת הבקשה לסילוק על הסף.

4 21. ביום 27.2.19 הגישה התובעת בקשה לתיקון כתב התביעה, שבגידרו ביקשה
5 כי הפיצוי הכספי בגין ההטרדה המינית להם טענה יעמוד על סך 240,000 ₪ (במקום
6 סך 11 ₪ בלבד שבו נקבה בכתב התביעה שפתח את ההליך השני). במענה לבקשה
7 לתיקון כתב התביעה העלתה הנתבעת טענות התיישנות, תוך שציינה שיחסי העבודה
8 בין הצדדים הסתיימו בשנת 2009. ביום 14.5.19 התקבלה טענת ההתיישנות, ומטעם
9 זה נדחתה הבקשה לתיקון כתב התביעה.

10 22. בשלב זה, ובהתאם להנחיית הנשיאה הדס יהלום, הועבר התיק לטיפול אב
11 בית-הדין הח"מ. ביום 27.8.19 ניתנה החלטה במספר בקשות מקדמיות שהגישה
12 הנתבעת.

13 בקשתה הראשונה של הנתבעת היתה למחוק מכתב התביעה סעיפים שבהן
14 יוחסו לחוקר פלוני הטרדות מיניות. חרף התנגדות הנתבעת, התקבלה הבקשה,
15 מהנימוקים הבאים:

16 "כתב התביעה שהוגש לבית-דין זה כלל את פלוני כאחד
17 הנתבעים, כפי המתחייב בהינתן שברור שפלוני היה נפגע אם
18 בתום ההתדיינות היה ניתן פסק דין הקובע שהוא הטריד את
19 התובעת, כפי טענתה. פלוני הגיש בקשה לסילוק על הסף של
20 התביעה כנגדו, בין היתר בנימוק שהתביעה נגדו התיישנה.
21 בדיון שהתקיים ביום 28.5.17 בפני חברתי כב' השופטת
22 חופית גרשון-יזרעאלי, המליץ בית-הדין לתובעת להסכים
23 לדחיית התביעה כנגד מר פלוני, בשל התיישנותה. התובעת
24 הסכימה להמלצה זו, ובהתאם ניתן פסק דין חלקי בדבר דחיית
25 התביעה כנגדו (עמ' 5 ש' 24 לפרוטוקול). לאור פסק הדין
26 החלקי קמה לפלוני זכות, שהוא רשאי להסתמך עליה, לפיה
27 לא יידרש עוד להתמודד בבית-דין זה עם טענות התובעת –
28 המוכחות על ידו בתוקף – לפיהן הוא הטריד אותה מינית
29 לפני יותר מעשור.

30
31 4. לאור כל האמור, הריני להורות על מחיקת ההתיישנויות
32 בכתב התביעה לטענות התובעת כי הטרדה על ידי פלוני.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 בקשה שניה שהגיש הנתבעת, למחיקת רכיב התביעה בעניין פדיון הפרש
2 חופשה בשל התיישנות, נדחתה לאחר שנקבע שלצורך בירור טענת ההתיישנות יש
3 צורך בבירור עובדתי.
4

5 בקשה שלישית שהגיש הנתבעת, לפיה יתחיל ההליך השני מן הנקודה שבה
6 נפסק ההליך הראשון, דהיינו שלא יורשה לתובעת להביא ראיות נוספות, נדחתה.
7 עם זאת, ובהסכמת הצדדים, נקבע כי כל הראיות והעדויות שנשמעו בהליך הראשון
8 יהיו לחלק ממסכת הראיות בהליך זה, ונקבע כי על התובעת להגיש תצהיר משלים
9 בלבד, שבו תתייחס אך ורק לראיות שלא הגישה בהליך הקודם, ובהמשך לכך יוגשו
10 תצהירים משלימים בלבד מטעם הנתבעת. עוד נקבע כי דיון ההוכחות יהיה אף הוא
11 משלים בלבד, דהיינו יותרו בו חקירות נגדיות של עדים שיתווספו – אם יתווספו –
12 וכן יותרו חקירות נגדיות על התצהירים המשלימים, אך לא יתאפשר לצדדים לנהל
13 את ההתדיינות מבראשית.

14 23. לאחר כל זאת, הגישו הצדדים תצהירי עדות ראשית משלימים, ודיון הוכחות
15 התקיים ביום 9.1.20. במהלכו, נחקרה התובעת, וכן נחקרה גב' נירית כהן, אותה
16 מצהירה אחרונה מטעם הנתבעת, שלא נחקרה בהליך הראשון. לאחר הדיון הגישו
17 הצדדים סיכומים בכתב. עתה, משנאספו אלה לתיק בית-הדין, הגיעה העת לדון
18 ולהכריע בתובענה.

דיון והכרעה

19
20
21 24. בין הצדדים שתי מחלוקות מרכזיות, האחת נוגעת לשאלה האם ממצאי
22 החקירה הפנימית שנערכה לתובעת אכן העלתה ממצאים חמורים שהצדיקו את
23 פיטוריה. השניה נוגעת לשאלה האם החקירה החלה בשל כך שהתובעת הודיעה
24 לנתבעת על כך שהיא בהריון.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

25. לאחר בחינת מסכת הראיות והעדויות, וטענות הצדדים, הגענו לכלל מסקנה שהחקירה הפנימית אכן גילתה ממצאים חמורים, שהצדיקו את הפיטורים. להלן נפרט את דרך הילוכנו בדרך למסקנה זו:

ראשית כפי שתיארנו בפרק התשתית העובדתית, התובעת סירבה להתייצב לשימוע לפני פיטורים, אף שנשלח אליה מכתב זימון מפורט, הנפרש על פני מספר עמודים, ובו התוצאות הקשות של החקירה שהתקיימה בעניינה, ואף שהשימוע נדחה פעמיים לבקשתה. בנוסף, התובעת גם לא בחרה בחלופה של להשיב בכתב בצורה סדורה לטענות שהועלו נגדה. במקום זאת בחרה, אף שהיתה מיוצגת, להסתפק בהטחת האשמות כללית על כך שכל החקירה החלה בשל כך שהממונה עליה כעס על כך שהודיע לו שהיא בהריון, שכבר נמסר לה שהיא מפוטרת ועל כן ברור לה שהשימוע הינו למראית עין בלבד, ועוד כיוצא באלה טענות והאשמות. לדעתנו, בנסיבות המקרה, הוויתור על השימוע, אף שאין לראות בו משום הודאה של התובעת כי הטענות נגדה נכונות, לא הותיר לנתבעת ברירה של ממש אלא לפטר את התובעת בשל ממצאי הבדיקה. כך במיוחד, בשים לב לכך שהתובעת – לפי גרסת הנתבעת שפורטה במכתב הזימון לשימוע ולא נסתרה בהתדיינות בפנינו – לא שיתפה פעולה באופן מלא עם החקירה עצמה, ובין היתר לא מסרה העתקי קבלות שהבטיחה לאתר (שבזמן אמת טענה שהם ארוזים בארגזים בגלל מעבר דירה, עמ' 56 ש' 26), ולא מסרה אסמכתאות אחרות במענה לנטען נגדה. נוסף, כי בסיכומיה (סעיף 130) גורסת התובעת כי סירבה להתייצב לשימוע שכן סברה שמדובר ב"פאסדה עמה לא היתה התובעת נכונה לשותף פעולה ולתת יד להמשך השפלתה". לדעתנו, זו לא היתה הסיבה לכך שהתובעת ויתרה על השימוע, והסיבה האמיתית לכך היתה כי באת כוחה הסבירה לה בזמן אמת "שאינ לי סיכוי לצאת מזה" (הציטוט הוא מתשובה לשאלה שהיפנה בית-הדין לתובעת במהלך חקירתה הנגדית, עמ' 28 ש' 21). דהיינו, המדובר במקרה מובהק, שבו בזמן אמת סברה התובעת, בעודה מיוצגת, שאין לה דרך טובה להשיב לטענות וליתן הסברים להחזרי ההוצאות התמוהים שביקשה וקיבלה;

שנית הנתבעת העידה מספר עדים, שהעידו בצורה אמינה וסדורה על תהליך הבדיקה ותוצאותיו. בין היתר העיד החוקר פלוני על המאמצים הרבים שעשה לקבל

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

את גרסתה של התובעת, ועל המסקנה הברורה אליה הגיע לפיה "היתה פה שיטה על
מנת לקבל החזר הוצאות בניגוד לנוהל" (עמ' 55 ש' 13); גב' נירית כהן העידה על
המאמצים לקבל את גרסתה של התובעת בשלב השימוע; וגב' גליה אלינסקי, שהיתה
אמונה על תחום החזרי ההוצאות המתבצעים בנתבעת, העידה על מה שמצופה
מעובדים בכלל, ומה שהיה מצופה מהתובעת, בנושא זה. מנגד, התובעת – באופן
שעורר אצלנו תמיהות וחשדות – הסתפקת בעדותה שלה, ולא העידה ולו עד אחד
נוסף לתמוך בגרסתה לפיה התנהלותה היתה תקינה ואף מקובלת. נוסף, שכך נכון
בכל תיק, אך על אחת נכון הדבר בהינתן בתיק שההתדיינות נמשכה בו על פני לא
פחות משמונה שנים, ובמהלכה ניתנה לתובעת יותר מאפשרות אחת "לשפר
עמדות", בדרך של הגשת תצהירים משלימים והעדת עדים נוספים. מדוע לא
הצליחה התובעת לאתר, במשך כל השנים האלה, ולו עד אחד או שניים, עובד
הנתבעת או אולי עובד לשעבר של הנתבעת, שיתמכו בגרסתה שאופן התנהלותה
בכל הנוגע להחזרי הוצאות, לא היווה חריגה בוטה, הן מנוהלי הנתבעת והן מהנהוג
במקום העבודה? הפתרונים, לתובעת;

שלישית התובעת הגישה מספר הקלטות ותמלילים, בתמיכה לטענותיה, אך
אנו סברנו שאין מקום ליתן להם משקל ראיתי של ממש, שכן המתמלל עצמו הודה
כי "מזמינת ההקלטה ביקשה לתמלל רק את הקטעים הרלבנטיים מתוך ההקלטה...
זה לפי בחירת הלקוח" (עמ' 6 ש' 6 לפרוטוקול). התובעת נשאלה על כך בחקירתה,
והשיבה כי נהגה כך כי "כל דף עולה הון". (עמ' 33 ש' 26). זהו לדעתנו תירוץ לא
לגיטימי, וגרם לנו להניח שהתובעת בחרה במפגיע להסתיר חלקים משמעותיים
מהתמלולים, שהיה בהם כדי לחזק את גרסת הנתבעת דווקא. ואף שדי בכל האמור
כדי להצדיק התעלמות מהתמלילים שכן הוגשו, הרי שהסתבר שגם תיאורה של
התובעת לגבי מה כלול בתמלילים לה היה מדויק. כך, באופן מטריד במיוחד, טענה
התובעת בסעיף 81 לתצהירה כי מהתמליל נ/32 עולה שצ'אנג המנהל שלה "אשר
כי הוא יודע" על כך שהיא פוטרה, בעוד שמהתמליל באנגלית עולה שהוא רק אשר
שהוא ידע על כך שהנתבעת פתחה בהליכים בעניינה (I knew that Intel was taking
; (some proceedings

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

רביעית בחקירותיה הנגדיות, הן בהליך הראשון והן בהליך השני, כאשר
נשאלה שאלות ספציפיות בעניין המסמכים החסרים, השיבה התובעת בתשובות לא
משכנעות. כך למשל, בהליך הראשון טענה התובעת כי בתחילה לא מסרה את
הקבלות החסרות כי הם היו שמורים אצלה בבית בקרטונים סגורים (עמ' 40 ש' 26
לפרוטוקול), אך טענה שבסופו של דבר המציאה אותם, בלי להשאיר אצלה העתק,
וטענה שהנתבעת היא שאיבדה אותה (עמ' 41 ש' 1). דוגמא נוספת מצאנו בטענתה,
כי היה לה יומן שמתעד את הוצאות השמרטפות שלה, שגם אותו מסרה לידי
הנתבעת בלי להשאיר בידיה העתק, והנתבעת היא שאיבדה אותו (עמ' 32 ש' 16
ואילך). נוסף, כי הטענות על כך שהיו מסמכים לתיעוד ההוצאות, אלא שאלה
נמסרו לנתבעת ללא העתק, לא הועלו כלל בתצהירי התובעת, אלא רק במסגרת
תשובותיה בחקירה הנגדית, ואף מטעם זה לא נתנו בכך אמון;

חמישית נסיון נוסף של התובעת להתגבר על הכשל הראייתי הכמעט מלא
מצידה, נעשה באמצעות צירוף "ראיות חדשות" להליך הנוכחי, בדמות "דוח סיכום
הוצאות מפורט" (נספח ו' לתצהירה המשלים). המדובר בטבלה שהוגשה לראשונה
בנובמבר 2019, דהיינו למעלה מעשר שנים לאחר סיום עבודת התובעת. התובעת
הודתה שלא מדובר בטבלה שהוכנה בזמן אמת, אך טענה שהיא הוכנה במהלך
ההליך הקודם (עמ' 26 ש' 30). טענה זו עוררה אצלנו סימני שאלה, שכן ככל
שמדובר בדוח שהוכן במהלך ההליך הקודם, מדוע הוא לא הוגש בהליך הקודם?;
מכל מקום, מחקירתה הנגדית של התובעת עולה שממילא כפי הנראה הדוח רוויה
שגיאות (ראו תשובותיה: בעמ' 27 ש' 19; עמ' 30 ש' 4; עמ' 30 ש' 17 לפרוטוקול),
והדבר ברור, שכן לא סביר ששנים לאחר הוצאה זו או אחרת זכרה התובעת בדיוק
שכזה מה עשתה, איפוא ועם מי;

שישית התובעת, בסיכומיה, ניסתה להיבנות מכך שהנתבעת לא זימנה כעדים
את שני מנהליה ה"גלובליים" של התובעת, מר הרלן וולד וצ'אנג סן. ברם, בהיעדר
מחלוקת כי השניים אישרו את בקשות החזר ההוצאות של התובעת, לא ברור איזו
תועלת היתה צומחת לנתבעת מהעדתם. זאת ועוד, המחלוקת בתיק עניינה בשאלה
האם חרגה התובעת מנוהלי החזר ההוצאות בישראל, והטעתה את מנהליה לסבור
שהוצאות כאלה ואחרות (כמו למשל החזר הוצאות שמרטפות בעת שהיא עובדת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 מהבית) הן הוצאות מקובלות באינטל ישראל. בנושאים אלה לא יכלו השניים לסייע.
2 משכך, ובשים לכך שמקום מושבם של השניים הינו במדינות מרוחקות, והבאתם
3 ארצה היתה כרוכה בהוצאות מרובות, איננו סבורים שיש להביא עניין זה לחובת
4 הנתבעת. נדגיש כי לדעתנו, במקרה של חקירה פנימית בדבר אי סדרים כמו זאת
5 שלפנינו, ככלל אין המעסיק נדרש להעיד את כל מי שמסר עדות לחוקר, ודי בכך
6 שהחוקר ערך תרשומות של שיחות של העדים (וזאת בכפוף לזכותו של העובד
7 הנתבע לבקש לזמן לעדות את מי ממוסרי המידע לחוקר, מה שלא עשתה התובעת
8 כאן);

9 שביעית הוכח בפנינו שלנתבעת נוהלי החזרי הוצאות מפורטים, גלויים לכל
10 העובדים, וכי הנתבעת מקפידה לחייב את עובדיה להכיר את נהליה כדי למנוע אי
11 הבנות. עוד הוכח בפנינו שהתובעת היתה מודעת לנהלי הנתבעת שחלו עליה, שהיו
12 פתוחים לעיונה, וגם היתה מודעת לכך שהפרה שלהם עשויה להוביל לפיטוריה.
13 בנסיבות אלה, ובהיעדר מחלוקת על כך שמנהליה בחו"ל של התובעת לא היו
14 מודעים לנהלים המקומיים, השתכנענו כי התובעת אכן ניצלה אי ידיעה זו על מנת
15 להטעותם ולקבל מהם אישורים חריגים להוצאות שונות (כמו שמרטפות בבית,
16 הוצאות דלק ועוד). נדגיש, כי לא השתכנענו בטענת התובעת (סעיף 21 לסיכומיה)
17 כי חלוקת האחריות בנתבעת הינה כי כאשר עובד פונה ומבקש אישור חריג, מוטלת
18 רק על המנהל האחריות לבדוק את התאמת הבקשה לנהלים. כך בוודאי, בשים לב
19 לכך שהתובעת ביקשה אישורים חריגים בסכומים משמעותיים ביותר, שהגיעו לכדי
20 עשרות אלפי ₪. נוסיף בקשר לכך, כי עדותה של התובעת על עצמה כי איננה מאד
21 מסודרת, וכי היא פחות טובה בניהול טפסים, קבלות ופרוצדורות, יכולה היתה
22 להסביר חריגות בכמה מאות ₪, ואולי בדוחק בכמה אלפי ₪, אבל בוודאי שלא
23 חריגות שהניבו לתובעת החזרי הוצאות בהרבה עשרות אלפי ₪. כך גם טענתה כי
24 מילוי הטפסים להחזר הוצאות היה שנוא אליה והיא חשה שיש בכך בזבוז זמן (סעיף
25 30 לתצהירה). ולבסוף, גם טענותיה על היותה "מאחרת סדרתית" במילוי טפסים
26 (סעיף 44 לסיכומיה), היתה יכולה להסביר איחור בהגשתם, אך ודאי לא פעולה
27 שיטתית לקבלת החזרים בניגוד לנהלים;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

שמינית מעבר לנושא החזר ההוצאות, הוכח בפנינו גם כי התובעת הפרה באופן בוטה גם את נוהל העבודה מהבית, בכך שעבדה כמעט רק מביתה, באישור מנהליה בחו"ל שלא היו מודעים לנהלים המקומיים. זאת, שעה שבתקופה הרלוונטית הנוהל איפשר לעובדים לעבוד מהבית, בכפוף לאישור המנהל, במשך יומיים לכל היותר (וראו לעניין זה גם עדות אסייג, עמ' 65 ש' 11);

תשיעית אשר לנושא החזר הוצאות הדלק – מעבר לעצם העובדה שהתובעת דרשה וקיבלה החזרי הוצאות דלק לרכבה פרטי בסכומים משמעותיים, בניגוד לנוהל הברור הקובע שאין החזרים לרכב פרטי, הרי שדרישה זו תמוהה ביותר גם בהינתן שהתובעת כאמור עבדה מהבית, ולכן לא ברור מדוע נדרשה להחזר הוצאות דלק בסכומים שכאלה;

עשירית אשר לטענת התובעת בסעיף 24 לסיכומיה, כי "הנתבעת סירבה לספק לתובעת כרטיס אשראי של הנתבעת אשר היה מקל הן על התובעת והן על הנתבעת", הרי שמדובר בהרחבת חזית, שכן התובעת לא העלתה טענה זו לא בשתי התביעות שהגישה ולא בתצהירי העדות ראשית שהגישה;

ולבסוף אשר לטענות התובעת כנגד החוקר פלוני בשל "משקעי העבר", הרי שהתובעת לא הציגה ולו ראשית ראיה בעניין זה, ועל כן דין כל הטענות בעניין זה להידחות.

26. הגענו, אם כן, למסקנה כי הנתבעת ביצעה חקירה פנימית מסודרת ומקיפה, שהובילה לממצאים החמורים שהצדיקו את פיטורי התובעת. נעבור עתה לדון בטענות התובעת, כי החקירה נפתחה רק בשל כך שהתובעת הודיעה על כך שהיא בהריון. נדגיש, כי ככל שצודקת התובעת בטענתה זו, הרי שמדובר בפיטורים ה"מוכתמים" בהפלייה אסורה, אפילו בהינתן שהחקירה אכן הניבה ממצאים חמורים.

ברם, לאחר בחינת מסכת הראיות והעדויות, השתכנענו שלא היה כל קשר בין פתיחת החקירה לבין הריונה של התובעת, ונפרט:

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

ראשית, אין מחלוקת בין הצדדים, כי החקירה החלה לאחר שמנהלה
הסינגפורי של הנתבעת סירב לאשר לה תשלום רטרואקטיבי של כ- 4,000 ₪ עבור
שירותי שמרטפות למשך שמונה חודשים. בהמשך לכך ולבקשתו של המנהל צ'אנג,
התכתבה התובעת עם מרכז המידע של אינטל, בבקשה לברר האם היא אכן זכאית
להחזר הוצאות שמרטפות. התשובה החד משמעית שקיבלה התובעת היתה כי
הוצאות שמרטפות ניתנות רק בזמן נסיעות עסקיות. בעקבות נסיונות של התובעת
לקבל בכל זאת את ההחזר, ושיחות שערך צ'אנג עם המנהל המקומי, החל תהליך
הבדיקה;

שנית מנהלה המקומי של התובעת, מר מישל אסייג, העיד (סעיף 11
לתצהירו) כי הוא "זוכר בוודאות, כי הודעתה של התובעת בדבר היותה בהריון
התקבלה לאחר שכבר החלה הבדיקה בנושא החזרי ההוצאות. באותו שלב הבדיקה
עוד לא היתה גלויה, ודבר קיומה היה ידוע רק לי (כמנהל האחראי עליה), לנציגי
משאבי אנוש הרלוונטיים, וכמובן למחלקת הבטחון שערכה את הבדיקה". בחקירתו
הנגדית, שלא היתה קצרה, לא נשאל כלל אסייג על סעיף מהותי זה בעדותו, ועל כן
אין לנו אלא לקבל את עדותו בנקודה זו כעובדה מוכחת;

שלישית התובעת טענה כי בסמוך לאחר הודעתה על הריונה שונה כלפיה
היחס מצד מנהליה באופן רדיקלי, אך היא לא הוכיחה זאת, לא באמצעות מסמכים
ולא באמצעות עדים כלשהם. נבהיר, שככל שהיתה צודקת התובעת בטענתה זו, הרי
שסביר כי היה בידה לספק ראיות כלשהן לשינוי ביחס כלפיה, גם בתקופה שבה
היתה החקירה בעניין ההוצאות סמויה ולא ידועה לה. עוד נציין כי מהראיות
שהוגשו (ראו לעניין זה התכתובת נ/4 ותוכנית הפעולה נ/5) עולה כי ביקורת
מקצועית מסויימת הופנתה כלפי התובעת אף עוד קודם להריונה, כבר ביולי 2008.
מצד שני, הביקורת המקצועית שהופנתה אליה במהלך תקופת ההריון, לרבות
הערכות העובדת, אף שלא היתה מעולה, לא היתה שלילית כזו שחייבה הליך בחינת
ביצועים (ראו לעניין זה האמור בסעיף 15 לתצהיר נירית, שלא נסתר);

רביעית גם העובדה שהתובעת ילדה את שני ילדיה הראשונים בזמן עבודתה
בנתבעת, מבלי שהדבר פגע בה בצורה כלשהי, והיא אף קודמה לתפקיד בכיר יותר

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

בהיותה בחופשת לידה (ראו לעניין זה עדות התובעת עצמה, עמ' 22 ש' 12 ואילך), מחזקת את גרסת הנתבעת כי לא היה קשר בין ההריון (השלישי) לבין הליך הבדיקה.

27. להשלמת התמונה, נבהיר כי איננו סבורים כי מתקיימים במקרה שלפנינו התנאים להעברת הנטל למעסיק להוכיח כי פתיחת החקירה, וכן הפיטורים בעקבותיה, היו קשורים בקשר סיבתי זה או אחר להודעה על ההריון. סעיף 9 לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח-1988 קובע כי הנטל עובר אם "הוכיח העובד שלא היה דבר בהתנהגותו או במעשיו סיבה לפיטוריו". במקרה שלפנינו, כפי שהסברנו ונימקנו לעיל, הוכח גם הוכח שהתנהלותה של התובעת הצדיקה את פיטוריה. נדגיש בהקשר זה, שעל פי הפסיקה, סמיכות זמנית בין הליך פיטורים (או במקרה שלפנינו, הליך בדיקה) לבין הודעה על הריון, אף שהיא מהווה ראיה נסיבתית משמעותית, אינה מצדיקה כשלעצמה את העברת נטל ההוכחה (ע"ע 14-09-26535 הר-זהב נ' א.ש. אלקטרואופטיקה 6.6.16)).

28. בטרם נחתום את שלב הדיון וההכרעה, מצאנו לנכון להתייחס לנושאים נוספים שהועלו בהתדיינות בפנינו, כמו גם לסעדים להם עתרה התובעת:

ראשית במכתב בא כוחה מיום 28.7.09, שאותו הזכרנו בפרק התשתית העובדתית, בסמוך למועד שבו קיבלה התובעת את הזימון לפיטורים, טענה התובעת כי אצל הנתבעת נהוגה תרבות ארגונית של הטרדות מיניות, וכן שהיא הופלתה בשכרה בשל היותה אישה. המדובר בטענות חמורות, אלא שהתובעת לא חזרה על חלקן בכתבי התביעה שהגישה, ומחלקן האחר – ובפרט טענות קשות על כך שחלק מהגברים שהיו מעורבים בהליך פיטוריה, הטרידו אותה מינית – חזרה בה במהלך ההתדיינות. על כן, לא מצאנו לנכון להתייחס אליהם במסגרת פסק דין זה;

שנית התובעת תבעה פיצוי על אי עריכת שימוע גם לאור טענתה כי מנהלה עזר ישראלי מסר לה כי היא מפוטרת בשיחה שהתקיימה עוד קודם שקיבלה זימון לשימוע. ישראלי הכחיש טענה זו מכל וכל, ובהיעדר ראיה תומכת כלשהי לטענות התובעת בעניין זה, ובשים לב גם לכך שבסמוך לאחר מכן קיבלה התובעת זימון לשימוע והיא שבחרה שלא להגיע אליו, לא מצאנו כל יסוד לרכיב תביעתה זה;

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

1 ולבסוף התובעת טענה בתביעתה כי היא זכאית להחזר כספים שנוכו
2 ממשכורת גמר החשבון שלה שלא כדין, בגין הוצאות דלק, ארוחות, השתלמויות,
3 שמרטפות ועוד. מובן כי לאור הממצאים שבפסק דין זה, דין רכיב תביעה זה
4 להידחות. כך אף באשר לטענות התובעת – שנטענו ללא בדל של תימוכין או ראיה
5 – כי הנתבעת התחייבה לממן לה בשנת 2008 לימודי תואר שני, כי הובטחה לה
6 העלאת שכר זו או אחרת, או כי הובטחו לה באופן חריג 70 שעות חופשה שלא
7 קיבלה לבסוף.

סוף דבר

29. התביעה נדחית על כל רכיביה.

10 אשר לחיוב בהוצאות, לדעתנו הנכון לפסוק הוצאות על הצד הגבוה. זאת,
11 בהינתן שההתדיינות בתיק שלפנינו נמשכה על פני לא פחות משמונה שנים. בהליך
12 הראשון התקיים דיון קדם משפט אחד ושני דיוני הוכחות, ובהליך השני התקיימו
13 שלושה דיונים מוקדמים ודיון הוכחות אחד, דהיינו בסך הכל התקיימו בתיק לא
14 פחות משבעה דיונים בבית-דין זה. בנוסף, התקיימו בתיק גם שני דיונים בבית-הדין
15 הארצי בירושלים. המדובר, אם כן, בהתדיינות שחייבה את הנתבעת בהוצאות
16 מרובות, הרבה מעבר לתיק ממוצע רגיל, והנכון לדעתנו הוא לפסוק הוצאות
17 בהתאם.

18 התובעת תשלם לנתבעת הוצאות משפט בסך 20,000 ₪, בצירוף הפרשי
19 הצמדה וריבית מהיום.

20 על פסק דין זה ניתן לבקש לערער לבית הדין הארצי. בקשת רשות ערעור יש
21 להגיש תוך 30 יום ממועד קבלת פסק הדין.

22
23 ניתן היום, י"ב חשוון תשפ"א, (30 אוקטובר 2020), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.
24

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 63811-06-16

גב' שרה אבן,

נציגת ציבור מעסיקים

דורי ספיבק, שופט

סגן הנשיאה

גב' שושנה סוזן סמק,

נציגת ציבור עובדים

1
2
3